

16
മാർഗ്ഗം

മാർഗ്ഗം
മാർഗ്ഗം

09 ஷலியாள்
27.06.94

வசந்தம் '91

நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன்

VASANTHAM '91

(A collection of Poems)

by NADCHATHHIRAN
CHEVVINTHIYAN

First Edition April 1994

Type Setting Shyamala Navaratnam

Design & Layout K. Navam

Cover Picture Kay Hassan

Copy Right Author

Price Cdn \$2.00

Second Publication

of
Nankavathu
Parimanam
1565 Jane Street
P.O. Box 34515
Toronto, Ontario
Canada M9N 1R0

நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு - 2

வெறுமைக்குத் திரும்புதல்

என் முன்னாலேயே
வழுவிப்போகும் நேரங்களைப் பற்றித்தான்
சித்திரை வைகாசி கேட்ட வெய்ரிலைப்பற்றி
தவறவிட்ட சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றி
தடுக்கமுடியாமல்
அவை சீறிக்கொண்டு உள்ளிடுகின்றன.

ஒன்றும் செய்யாமல்
காலம் தொடர்ந்து போவதாய் நான் கவலைப்படுகிறேன்.
புத்தகங்கள் கிடையாதநேரம்
அதிகமாகின்றன.
புறப்படுகிறபோது
ஏற்பாடுகள் முடிந்து வீதிக்கு இறங்குகிறபோது
இலையுதிர்ந்த நுணாவின் தனிமையில்லுந்து
கொஞ்சம் இலை துளிக்கிறது.

நாட்கள் இப்படியாகிவிட்டன. இனி
ஒரு கருச்சிவந்த நிலக்கரி ரயில்
அது தன்பாட்டுக்கு
தண்டவாளங்களையும் இழுத்துக் கொண்டு போகிறது .
ஒருமணி வெய்ரில்
இழுத்திழுத்து அடிக்கப்படும் கடகடப்பு.

- 1991

யீட்சி

இரவில் பெய்த மழைக்கு
காலையில் தாவாரத்தில் சிந்திக்கொண்டிருப்பதைப்போல
மெதுவான இடிமுழக்கங்களுடன்
கொஞ்சமாகவும் துறிக்கொண்டிருப்பதைப்போல
ஆனால் இருள்கிற நேரத்தில்
நான் படுத்திருக்கிறேன்.

இரவில் தாங்கள் நனைந்ததற்காக
மழைக்குப் பிறகு மாலையில் காசங்கள் கரைகின்றன
இந்த நாள் எனக்கு நெருடிகிறது
எனது கிராமத்து ஊருக்குப் போகவும் முடியாது
இந்த நளையலில் தடம் பதிக்கவும் முடியாது.

ஒழுங்குகளில்
எனது மழைக்கால நினைவுகள்
நீந்திக்கொண்டும் வதைபட்டுக்கொண்டும்
மணலில் கட்ச்கட நனைந்துகொண்டும்
நிறையத் துக்கங்களையும்
நனைந்து வழிந்து சந்தோஷிக்க முடிகிறது.

நகரத்தினிமை

ஊரில் இல்லாத
 கொடிய தனிமைரினை
 இப்போது நான் உணருகிறேன்
 நண்பர்களுக்காக அல்லது ஒருவருக்காகவேனும்
 அவர்களைக் காணுவேன் என்று
 பயணம் செய்தேன். மாலை வெய்யிலில் நடந்து திரிந்தேன்.
 ஒருவரையும் காணாது
 அந்த வெய்யிலும் போனபிறகு
 தனித்த துயரோடு
 இன்றைய கொத்துரொட்டியையும் பிளேன்ரீயையும் விழுங்கினேன்.

காவில் வியர்த்தது
 ரௌசரோடு நடக்கக் கஷ்டமாய் இருந்தது
 கடற்கரை ஒழுங்கைக்குள் தள்ளாடித் தள்ளாடி
 அறைக்குப் போனேன்.

- 1991

பிரந்து போனவர்கள்

1

நமக்கான காலம்
 போய்விட்டதைப்போலுள்ளது
 யுத்தம் வந்து
 ஊர்களுக்குள் நதிகளையும் சிற்றாறுகளையும் புகவிட்டு
 வாரியடித்துக்கொண்டு போயிருக்கிறது.

2

போன ஆண்டிலும் முன்பணிக்காலத்தில்
 யுத்தம் வந்து போனது
 கடந்த காலத்திற்காக
 பத்தாம் வகுப்பு பள்ளிக்கூடத்திற்காக
 அறுவடைசெய்த
 வயல்வெளிகளுக்காக
 அது ஏங்கவைக்கவில்லை.

3

நான்

இனி நெடுகலும் தனித்துத்தான் போனேன்

வயல்காட்டு எல்லைப் பூவர மாங்களுக்கு

தெரியும்

நிலம் இருண்ட பிறகு

கருங்கல் துருத்தும் தாற் றோட்டில்

உழவு முடிந்த கடா மாடுகளைச்

சாய்த்துக் கொண்டு போனான் ஒருதன்

தனித்த மட்டமரத்தில்

அது மேலும் வாழ விரும்பி

இறப்புக்காக முதிய அனுபவங்களுடன் நின்ற

மட்ட மரத்தில்

கொட்டுக்காகம் உச்சிக் கிளையில் வந்திருந்தது

ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த துயரங்களுடன்

இயக்கத்துக்கும் போனவர்களில்

ஆனையிறவிலும் மணலாற்றிலும் செத்தப்போக

நான் மட்டும்

ஒரு வலிய சாவுக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

- 1991

குறை மாதங்கள்

புழுதி படர்ந்த அலைச்சலுக்கும் பிறகு
மெல்லிரளில் விட்டுக்கு வந்தேன்
கிளம்பிப் போனபோது
எங்கே போகிற குழப்பமும் வீதியில் காற்றுக்கெதிரான ஓட்டமும்
ஊத்தைச் சாரமும் இருந்தது
காற்றும் தள்ளியது
சேட்டோடு அவாதுட்டு
புதைந்து புதைந்து உழக்கினாலும் காற்று சரித்தது.

காற்றில் பழுதான வீதி
எவ்வளவு தூரம் சைக்கிள் ஓடுவது
ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் அது கிடைக்குமா?
ஓடிக்கொண்டிருப்பதில் நிம்மதியா
ஏதோ இக்குட்டையில் கிடந்து கிடந்து ஊறுகிறேன்.

கழன்று அடித்த காற்று
பெரும் புழுதியை
கண்ணுள் கழற்றிச் சுழற்றி அடித்தது
நம்பிக்கையின்றி நெடுந்துரம் சைக்கிள் உழக்கினேன்.
எத்தனை நாட்களும் பசுவும் மாலையும்
இவ்விடத்திற்கு உழக்கி உழக்கினாலும் அவனில்லை.

இங்கால்
கடல் அரித்து அரித்து ஏறுகிறது
மண்ணும் கல்லும் சொரிய
பாதங்களையும் நனைக்கும் நாள் நெருங்குகிறது
கருங்கிள இரவில் தினமும் நித்திரை கொள்கிறேன்.

சொல்கிறதைச் செய்கிற
யா ஆமிக்காரர்களைப் போல இப்போது மௌனமாகிவிட்டேன்.

அழங்கின மாவை

மாவை வெய்யில் மங்கிக்கொண்டு போகிறது
 என்னை இனிய சோகம் தழுவுகிறது
 மனிதர்களைத் தொலைத்த வீதிகளில்
 இன்றுதான் அழிமுகமான
 பெண்களின் பின்னால் சைக்கிளில் செல்கிறேன்
 புதர்கள் கம்பிய ஓற்றையடிப்பாதை
 முன்னே சைக்கிள் சென்ற தடம் இருக்கிறது
 பல ஆண்டுகளுக்கு முன்
 நான் தொலைத்த நம்பிக்கையும் முனைப்பும்
 மன அழுங்கலும் உருகலும்
 இன்று பெற்றேன்
 மனிதர்களை இழந்த மௌனமான
 சாவையில்
 ரயர், ஊரிக்கல்லில் எழுப்பும் ஒலி கேட்கிறது.

- 1991

உயிர்த்தேழதல்

இன்று மீண்டும் புத்துமிர்த்தேன்.

இயேசு பிரானைப்போல
சிலுவையில்
கைவிரல்கள் தாங்க ஆணியறைந்து
ரத்தம் கசிந்து கிழிந்து
இந்தக் காலத்தில் இறந்திருக்கத் தேவையில்லை.

நான் இறந்திருந்த நாட்களில்
மப்புக்கொட்டி துக்கம் சொரிந்தது எனக்காக
மழை தகரத்தில் அடித்துக்கொண்டு பெய்து
என் அறையில் சில புத்தகங்களையும் நனைத்து
நிலம் முழுவதும் தண்ணி கசிந்தும் ஓடியது .

சோவியத் ரூஷ்ய
நாவல்களைப் படித்துக் கொண்டிருப்பேன்
மரணத்துக்குப் போகும்வழியில்
நித்திரை கொள்ளவைக்கும்
நேரகாலம்
கம்மா போனது துளிர்ந்து வருத்தும்
இரவுகளில் வாய்திறந்து ஒரு வார்த்தையேனும் கூட பேச
சோம்பலுற்றுக் கிடந்தேன்
எல்லாம் ஆகிவிட்டது இனி என்ன
என்வாய் முறுமுறுக்கிறது.

எழுதிக்கொண்டிருக்கிற நாவல்
 இந்நாட்களில் தொடர்ந்து போகாது
 நாவலில்
 19ம் நூற்றாண்டு விதியிலிருந்து
 ட்ராம் வண்டிகள் ஓடின சத்தம்
 பனிக்கட்டிகள் நொருங்குபடும் ஆறுகள்
 இந்த மாதிரியான நதி
 வற்றி வரண்டுவிட்டது.

ஒற்றைகளைப் புரட்டுவேன்
 இரண்டுவிட எழுதுவேன்
 போர்க்காலத்தில் பனிக்காலமும் வந்தவிட்டது
 முனைப்பும்
 உயிர்கொண்ட குதிரைச் சவாரியும்
 எங்கே போயின

இன்று மீண்டும் புத்துமிர்த்தேன்
 கொஞ்ச நேரம்
 பின்னேரம் 2 ஆட்டம் Chess விளையாடினேன்
 தாற்றோட்டும் தெரியாமல்
 இருண்ட பிறகு
 இயக்கத்துக்குப் போன நண்பர்களையும் தெரிந்து கொண்டு
 திரும்பினேன்.

- 1991

இந்த வசந்தம்

அன்றைக்கு மாலை
நானும் சூபனும் கடலுக்குச் சென்றோம்
அவன் வீடு போகும்
குறுக்கு வழியில் அவனைச் சந்தித்தேன்
யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கிற காலம்

விதியை விட்டு மணலுக்குள் புகுந்து
எடுக்கலையருகில்
கடலைப்பார்த்திருந்தோம்
கனத்த உப்பங்காற்று விகிறது
என் முகமெல்லாம்
நெஞ்சுரப்பான மசமசப்பட்டுகிறது.

சோதினை நடக்கவில்லை
ஒரு பருவகாலம் முழுவதுமே Mood குழம்பிக்கொண்டிருக்கிறது
கன நண்பர்கள் இயக்கத்துக்குப் போய்விட்டார்கள்
அவர்களின் பேசுதலின் முன்
இந்தக் கடற்கரையில் இப்போ நாங்கள் முகருகின்ற சோகத்தை
முகர்ந்துகொண்டுதான் போனார்கள்
பார்த்த கடலில் நமது சோகம் ஒரு அலைபோலும் ஆகாவிட்டாலும்
இப்படிச் சொல்லச் சிரமமாயிருந்தாலும்
'யுத்தத்தில் நாங்கள் வெல்லத்தானே வேணும்'

மனச்சாட்சி உறுத்துகிறது
அலைமுறியும் கடற்காற்றில்
பருத்த மலைகள் கால்களில் விழுகிறது.

- 1991

கடக்கப் பாத எல்லை

நம்பிக்கை குலைகிறது
 ஒரு காலத்தில் அப்படியொரு காட்டுப்பாதை
 இருந்தது எனச் சொல்கிறார்கள்
 ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் கடந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்

செக்கரில், தோல்வியில்
 விட்டு நினைவுகள் துறாவுகின்றன
 எல்லாவற்றையும் எழுத முடிகிறதா என்ன

இன்றைய காலை விழிப்பில்
 அதிகமாய் அழுக்கிப் போனேன்
 இருபது நாட்களாக இங்கு தங்கியிருந்தேன்
 ஒரு ஒற்றையடிப் பாதையைத் தானும்
 கண்டடையவில்லை

ஊருக்குத் திரும்பி என்னத்தைச் சொல்வேன்
 அங்கே எனக்கு
 கல்லறை கட்டி எழுதியும் விட்டிருப்பார்கள்
 இந்நாளில் அதில் பட்டி மரங்களும் மணிடி
 பாசி பிடித்தும்
 எழுத்துக்கள் அழிந்து சிதிலமடைந்தும்....

“காட்டு வழியாய் எல்லையைக் கடந்தவன்;
இந்திரம் தூரதேசத்தில்
படித்துக் கொண்டிருப்பான்;
கெட்டிக்காரன்; இனி தேசத்துரோகி”

இன்னமும்
ஆபத்தான எல்லையைப் பற்றியே
இரவில் கவலைப்படுகிறேன்

மிதிவெடிகளுக்கும்
ஆட்காட்டிக் குருவிகளின் சிடுசிடுப்புக்களுக்காகவும்
தேசத்துரோகிகளுக்கு விழும் அடிகளுக்காகவும்
என் ஜீவனே இரவில் பயப்படுகிறது

பகலில்,
ஒரு பீடி இழுக்கிறதைப் போல
எல்லாம் செய்யலாம் போலுள்ளது

எல்லையோரக் காடுகளில்
கரிகொண்டு,
பல்துலக்கி நாள் கழிகிறது
சாவுப் போகும் நகர்கிறது

பிரிவுத்துயர்

கொள்வப்படாமலே போன
 நித்திரைத் துயருடன் இப்போது படுத்திருக்கிறேன்
 துறதேசப் பயணங்களின் பின்னால்
 நான் பிரிந்துபோவது உறுதியாகிவிட்டது

வெற்று விட்டுத் தலையணைக்கும் பிறகு
 வீணி வாடித்துச் சக்கும் பிடித்துக் காய்ந்த மணத்திலும்
 கசங்கி ஊத்தையாகிப் போன பெற்சீற்றிலும்
 பிரிவுத் துயரில்
 கொஞ்சிக் கரைந்துகொண்டுருக்கிறேன்

இனியான, நித்திரைக்குப்பின் முழிப்பில்
 ஒரு சரிக்கட்டின
 காற்று வீசாத காகம் கரையாத சோகம் அப்பியறைந்த அமைதிரில்
 சாரத்தோடும்.
 நிம்மதியோடும் புறப்பட்டுவிடலாம்.

- 1991

நகரம்

நகருக்குள் எனக்கு பீலிசம் வந்தது
 கிஞ்சித்தும் பச்சை மரங்கள் இல்லாத
 பாதையோரங்களில்
 சிவப்பு நீலம் மஞ்சள் கனலும் கடைகளில்
 கவிதை நசிந்து உருகி ஆனியாகிப் போயிற்று
 அது நடந்து கனகாலம்

எஞ்சியுள்ளவைகள்
 மழைநாட்களில் வழிந்தோடும் குறுக்கொழுங்கைகள்.
 கடல் பின்னுக்கு இருக்கிறது
 (ஒரு நாளும் வரக் கிடைக்கவில்லை)

வேளிலிருந்து கூதல்வரை

பருவகாலங்கள்
ஒழுங்காய் வகுதல்கண்டு
இப்போ நினைவுகொள்ள முடிவதில்லை.

சந்த ஏற்றத்துடன்
முன்னைய பருவகாலங்கள்
ஏக்கம் தருகின்றன
ஓராண்டுக்கு முன்
அதற்கும் ஓராண்டுக்கு முன்
ஏய்யிரில் காலத்து வெய்யில்
கருகத்தொடங்கிய புல்
இறங்கிச் சென்றது கிணற்று நீர்மட்டம்

இன்றுடன்
யன்னிரண்டு மாதமும் அதற்குக் கூடவும்
வீணாகிப் போய்விட்டன
கடும் வெய்யிலில் காற்று அசையவில்லை
அங்கிருக்கப் போவது இனிய தனிமை அல்ல.

- 1991

மைம்மல்

ரியூசன் முடிந்தது
கோஞ்சநேரத்துக்குக் கதைத்தோம்
Exam - அது நடக்குமா இல்லையா
கோராமய் அனல் தெறித்தன மதில்கள்
எதிரின்று தொடராகக் கதைக்கிறோம்
முகங்களை அடுத்து நேரம்
மைம்மல் வீதி

நிறம் என்னால் சொல்ல முடியவில்லை
பிரச்சினைகள் பலதும் கலந்த மைம்மல்
எல்லாவற்றையும்
விலக்கிக்கொண்டு முன் செல்லலாம் என நினைத்தோம்
வியர்வை உழல்கிற முகங்களில் மனிதர்கள்
என் கவலை கொண்டார்கள் என நினைத்தோம்
கண் உட்சென்ற மனிதர்களும்
சோக்குக் குழிந்த மனிதர்களும்
குத்துமரீர்கள் அருவருக்கும் தாடைகளும்

இப்போது எல்லாம் புரிகிறது
 பிரச்சினைகளில் மைம்மல் நிம்மதி தருகிறது
 இனி எங்கள் முகங்களிலும் சொரியப் போகும் வியர்வை
 மைம்மல் காற்றும் அமைதியும் குளிர்ச் செய்பும்

மைம்மல் ஏதாவது சொல்கிறது
 நிம்மதி, திருப்தி, ஓடுதல், நீந்துதல்
 கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு
 இருள் சங்கமம் ஆகிறது

- 1991

மந்து பத்தின நாட்கள்

இந்த விதியால் சென்றால்
மந்துக்காடுகளுக்குச் செல்லலாம்
திருப்பிப்போனால்
திரும்பி ஊருக்குப் போகிறதைப் பற்றி யோசிக்கவே முடியாது.

இன்றைய சூரியனும் அஸ்தமிக்கிறது
செம்மஞ்சள் சூரியன்
கல் மிதக்கும் தார் விதியின் பின்
அடியில் மறைகிறது
நேற்று அது
பட்ட மரங்களும்
தூரத்தில் கருநீலமும் அடித்த காட்டில் மறைந்தது
காவையிலிருந்து கழுவாத என்முகத்தில்
அதன் செம்மை கவிந்தது

விதியால்
பள்ளமாள ஒழுங்கைக்குள் இறங்கிப்போம்
கொஞ்ச நேரம் விளக்கில் இருப்பேன்
பிறகு சொற்பமாகச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுப்பேன்

காடு

நடுக்காட்டுக் கோவிலிலிருந்து
 பறை அழைத்தது
 ஆடுகுத்துகிற மீசைக்காரக் கறுவல்
 தன்முகம் சோகத்தோடு நீண்டு அடிக்கிரான்
 பறை ஓய்வுக்குப் பின்னாலும்
 நெடுநேரம் அவன் முகத்திலிருந்து
 கடந்தகாலம் துயரத்துடன் இசைந்தது
 இனி அனைத்தையும் கழுவிக் கொண்டுபோக
 சத்தமில்லாத மழை
 நீண்ட நேரம் அமர்ந்தமர்ந்து தூறியது
 மருதமரங்கள், காயா, வஞ்சூரன், பனிச்சமரங்கள், கொய்யா
 இவற்றில் வெண்மை படிந்தது
 பழங்காலக் கோவில் மணியும்
 சனங்களுக்காகவும் கனகாலம் இருந்த தனிமைக்காகவும்
 சிணுங்கியது

தோளிலிலிருந்து பறையை இறக்கி
 கொஞ்சம் புகைக்காக பறையன் இருந்துவிட்டு
 பறையை எடுத்துக்கொண்டு குனிந்து போனான்
 கிறவல் பாதையில்
 மண்ணில் புதைந்து வந்ததேன் நான்
 இக்கங்குல்காலத்தில்
 ஈனன்வரத்தில் பூனை அழுகிறமாதிரி
 மயில்கள் அகவுகின்றன.

ஹெல் குத்துதல்

இரவில் தானே எல்லாம் களைகட்டுகிறது
இன்று பகலில்
ஹெல் பட்டிற்றந்த குடும்பத்தை
சுவப் பெட்டிகளில் காளிச்சென்றோம்
எனக்கு அழகை வரவில்லை

இரவில் தானே எல்லாம் களைகட்டுகிறது
மேசையில் இருந்தால் ஹெல் கூடும் பயம்
ஆண்டுவரே!
இன்றுதான் உம்மை வேண்டுகிறேன்
என்று தோய்ப்புக்கரணம் போட்டேன்
பாரில் கிடந்தேன். நித்திரை வரவில்லை.

எல்லா
இராக்கால நேரமும்
எழும்பி எழும்பி
ஆண்டுவரே என்று தோய்ப்புக்கரணம் போட்டேன்.
வயல்வெளி முருகன் கோரினுக்கு
50 சதம் நினைத்தேன்
போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு
போர்வை இழுபட இழுபட
யத்தோடு திரிந்தேன்
முற்றத்தில் வெகுநேரம்
ஒரு ஹெல் குத்தும் சத்தத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
அலைந்தேன்

சிதறிப்போன அந்த உடல்கள் வந்து போகின்றன
 மலை முகம் கழுவுப்போது
 சவங்களின் விதைகளும் யோனிமடல்களும்
 நள்ளிரவில் சவங்கள் என்முன்
 எழுந்து நின்றன
 கால்கள் இல்லாது குறியில் தாங்கி நடந்தன
 தன் துயரத்தையும் வேதனையையும்
 வய்திறந்து காட்டியது
 சத்தத்தைப் பற்றி நீ கனவு காண்கிராய் என்றது
 பகலுக்கு என்ன தெரியும்.

- 1991

இரத்மவானை - ஜனவரி

வழி தவறிப்போன
 ஆனைத் தவறவிட்ட
 அலைச்சலோடும் வெறுப்போடும் வந்தேன்
 சதுக்கம் மாறியும்
 தண்டவாளத்திலும் கால்களை வைப்பதில் தடுமாறினேன்

தூங்குகிற கைவிடுக்கிற
 ஒரு துண்டு பாணுக்காக
 இரவில்
 சிங்கள வீட்டுவாசலில் நாய்
 (ஒருபோதும் குலைக்காத -எனும்பு தெரிகிற)
 பார்த்துவிட்டது
 மற்ற கறுப்பு நாயை
 பையைக் கிட்ட வந்து முகர்ந்துவிட அனுமதித்தது
 ஒரு துண்டு எறிந்தேன்
 பாணை அது மணந்ததை
 என்னைப் பார்ப்பதை
 கொஞ்ச நேரம் பார்த்தேன்.

- 1992

கொக்கட்டிச் சோலை 166⁺

இன்றைய தலைப்புச் செய்தி
166⁺ தமிழர் கொக்கட்டிச் சோலையில்
அகோரக் கொலை

என்னை ஒன்றுமே செய்யவில்லை.
நானைக்கும் யாட்சை நடக்கும்
இன்றிரவுக்கு நான் படிப்பேன்

எத்தனை மோசமான காரியம் நடந்து விட்டது
மனம் விக்கிக் கரைந்திருக்க வேண்டும்
அந்த நேரம் எந்தப் பின் கதவைப் பற்றிச்
சிந்தித்திருப்பீர்கள்...

உங்கள் வீட்டில் இப்படி நடந்தாலும்
வெயிலில் நிழலில் நின்றாலும்
அனல் வீகம் உங்கள் தெருவில்
நாய்ப்பி கரைந்து ஓடும் மழை நாளில்
உங்கள் தெருவில் இப்படி நடந்தால்

எந்தப் பின் கதவு திறந்திருக்கிறது?
அந்தப் பெரிய ஆண்களும்
சிரிக்கிறதைப் போல விக்கி விக்கி அழுதார்கள்...
மாற்பு மயிரிலும் கள்ளு மண்டி வெண் கறுப்பு மீசையிலும்
கண்ணீர் படிய அழுதார்கள்...

- 1992

வ்யோதாவது ஒருநாள்

1

அறையில்
நான் மட்டும் தனித்து
மெம்மலைக் கலைத்து
வைற் போட்டிருக்கிற நாட்களில்
காட்டு ஊரின் வீதிகளில் நடக்கிறேன்.

கல்லொழுங்கை, மதகுகள்
அலம்பல், வெற்று மாட்டுவண்டிகள்
ஆட்டிக்கொண்டு போகும்
சிமியா

தார் ரோட்டிலிருந்து இறங்கிவந்து
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குரங்குகளைப் பார்த்துக் கடத்தல்
பிஞ்சில் சப்பிக் கெடுத்த கொம்பாமரங்கள்
உழுதுபோட்டிருக்கிற வயல் -
அதற்கூடாக ஒற்றையடிப்பாதை வளைந்து போகும்
வீதியோரத்தில் யட்ட தென்னம் வட்டுக்கள்
வயல்பாலத்தில் வளர்ந்திருக்கிற அலரி, பக்கத்தில்
மணல் பாதை புதைந்து ஓங்குகிறது
கார்காலத்தில் ஆறு ஓடும்
கிளுவையும் ஈச்சையும்தான்
எனக்குப் பெயர் தெரிந்த மரங்கள்

2

நடந்து வருகிற கிரவன்
 'கொப்பாணைப் போல'
 'கனகாலத்துக்குப் பிறகு'
 சொல்லிக்கொண்டு போகிறான்
 பாதையை மறித்துக்கொண்டு நிற்கும்
 ஒரு அர்மாடு
 உதிரி உதிரியாய்
 பெருமணல் முற்றத்தில் வீடுகள்

3

இங்கிருந்து நினைத்துக்கொண்டு

நான்போக

அங்கிருந்த எல்லா சனங்களும்

சேத்தோ காணாமலோ போயிருக்கிறார்கள்

மணல் கொதிக்கும் நேரங்களிலும்

சில செக்கவிலும்

முன்னொரு காலத்தில் நான் அங்கிருந்தபோது

இப்படியிருக்கும்

கழட்டிச் சரித்து வைத்திருக்கிற நுகர்த்தடி

ஒரு பட்டிமாட்டில்

பால் எடுக்க கன்றைத் தனியே கட்டியுள்ளனர்.

வாஞ்சையோடு பார்க்கிறது பசு

செம்பு தனித்துக் கிடக்கிறது

பனையேறுகிற நேரத்தில் இன்னும் அவனைக்

காணவில்லை

முட்டி கொள்ளாது வெடிக்காதா

என்னைச் சந்தோசப்படுத்த

யாரும் ஒழித்த மாதிரி தெரியவில்லை

சேத்தோ காணாமலோ போயிருக்கிறார்கள்

4

அழக்கூட முடியாமல் நான் நடக்கிறேன்

ஒரு மாரிப்பனிக்கால
 விடியலில் நான் எழும்புகிறேன்
 அப்பா யோரு, யாழ்ப்பாணத்தில் படுத்த நினைவு
 முருங்கைமர இலைகளும் பூக்களும்
 கிளைகளுக்குத் தாவுகிற அணில்களும்
 புல் நுளிகளில் பனித்துளி
 நான் இரைச்சல் சத்தம்வர புல்லில் சலம் அடித்தேன்

ச்சா ச்சா த்சோ
 அது என்ன காலமப்பா
 விடுமுழுக்க புவரசமரம் நிற்கிறது
 எங்கள் விட்டுப் பின்பக்கத்துக் குளம்
 இப்போது அது ஒரு நதி
 சேத்துப்போன அப்பா, வெளிநாடுகளில் இருக்கிற மாமாக்கள்
 எல்லாம் நதிரில் ஒருக்கா படகோட்டிவிட்டு
 வந்து இறங்குகிறார்கள்
 நதியோரம் நமது விடு
 படகுசுட்ட ஒரு புவரசில் கட்டி வருகிறார்கள்
 வெயரில் ஏறுகிறது: அவர்கள் தங்களுக்குள்
 கனக்கக் கதைத்து கள்ளக் குடித்தார்கள்

பறந்துவிட்ட வசந்த காலங்கள்
 நிலாமுன்றில் கால்கழனி
 ஒழுங்கையால் போன சைக்கிளையும் மனிதனையும் பார்த்து
 பணங்காய் விழுகிற சத்தம் கேட்டு
 துறிலுக்கும் போனோம்

வேட்டைக்காரன்

நகர கட்டட கொத்தாளங்களுக்குள்ளும்
 இரவில் நான் கண்டேன்
 வேட்டைக்காரனின் பட்டி மூன்று நட்சத்திரங்கள்
 நாங்கள் வானத்தைப் பார்த்து
 வெள்ளிகளை அணுபவித்து எவ்வளவு காலம்

நான் எங்கள் விட்டில் நிற்கிறேன்
 இப்போது எனக்கு அது ஒரு கோட்டை
 அமாவாசை அண்டிவரும் இரவில்
 வேலிகளையும் மதில்களையும் வானம் வளைத்துத் தொடும்
 இராச்சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு
 வானத்தைப் பார்த்து உலாவுவேன்
 அன்றி சொல்லுவா
 அதிக நட்சத்திரங்களைக் காண்கிற நாட்களில்
 கனவில் இனிய நண்பர்கள் பலர் வருவர்
 எரிவெள்ளி விழும் வாழைக்குள் தங்கம் விளையும்

வைகறையில் நாங்கள் எழும்பி
 முகம் கழுவு முத்தத்துக்கு இறங்க
 தூசுவக் காடியும் அருந்ததியும்
 நித்திரை அசதி தீர்க்கும்

எல்லாம் காலம்தானே
 அங்கலாய்த்து எழுதவைக்கிறது இங்கு

- 1993

நட்சத்திரன் செவ்விர்தியன் என்ற புனைபெயரில் 'சரிநிகர்' பத்திரிகையூடாகத் தமிழிலக்கியத்துக்குள் புதுக்காற்றாக வந்திருப்பவர், அருணோதயன், வயது 20. இப்போதுதான் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர உயர்தர வகுப்பில் இருப்பவர்.

90களின் ஈழக்கவிதைக்கு வளம் சேர்க்கும் நட்சத்திரனின் கவிதைகளில் உணர்வின் படிமங்களும் சிந்தனைகளின் படிமங்களும் யுத்தகால வாழ்வின் யதார்த்தத்தோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. பல கவிதைகள், புகழ்பெற்ற ஒல்லாந்து Still Life ஒவியங்கள் போல உறைந்துபோன வாழ்க்கைக் கோலங்களைச் சித்தரிக்கின்றன.

எல்லோருக்கும் தெரிந்த நாளாழ்த்தத் துண்டு துண்டு வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கவிஞர் கோர்க்கிறபோது கிடைக்கிற அனுபவம் வித்தியாசமானது. தனிமை, தூய், இழப்பு, அலுப்பு, சலிப்பு, கடந்த காலம் எல்லாம் இயற்கையின் பின்னணிமீல் வரையப்படுகிறது.

ஜூன் மாதம் 1990 இற்கும் பின்னான இரண்டாவது ஈழப்போரின் விளைவுகளின் இன்னொரு வகையான கவிதைச் சித்தரிப்பு இது.

— வெளியிட்டாளர்